

II

(Vorbereidende besluiten)

RAAD

Initiatief van de Helleense Republiek met het oog op de aanneming van een verordening van de Raad betreffende de oprichting van een netwerk van immigratieverbindingsfunctionarissen

(2003/C 140/10)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 63, punt 3, onder b), en artikel 66,

Gezien het initiatief van de Helleense Republiek,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Het plan voor het beheer van de buitengrenzen van de lidstaten van de Europese Unie, waarover de Raad in zijn zitting van 13 juni 2003 een akkoord heeft bereikt, voorziet in de oprichting van netwerken van in derde landen gedetacheerde immigratieverbindingsfunctionarissen.
- (2) De Europese Raad van Sevilla heeft in de conclusies van zijn bijeenkomst op 21 en 22 juni 2002 de wens uitgesproken om vóór eind 2002 te komen tot de oprichting van een netwerk van immigratieverbindingsfunctionarissen van de lidstaten.
- (3) De Raad heeft in zijn zitting van 28 en 29 november 2002 conclusies aangenomen over de verbetering van het netwerk van immigratieverbindingsfunctionarissen en daarin nota genomen van het verslag van het voorzitterschap, waaruit bleek dat er in de meeste landen die in het verslag worden behandeld, momenteel een netwerk van immigratieverbindingsfunctionarissen bestaat en ook dat dit netwerk verder moet worden uitgebouwd.
- (4) Het is wenselijk het bestaan en de werking van dit netwerk van immigratieverbindingsfunctionarissen te formaliseren — op grond van de ervaringen die zijn opgedaan met lopende projecten, waaronder het door België geleide netwerk van immigratieverbindingsfunctionarissen op de westelijke Balkan — door middel van een juridisch bindend instrument waarin de verplichting wordt opgenomen om te komen tot vormen van samenwerking tussen de immigratieverbindingsfunctionarissen van de lidstaten, de doelstellingen van deze samenwerking uiteen worden gezet, de taken en de vereiste opleidingstitels van deze verbindingsofficieren worden genoemd en hun verantwoordelijkheden jegens het ontvangende land en de uitzendende lidstaat worden geregeld.
- (5) Voorts is het wenselijk dat er een formalisering plaatsvindt van de wijze waarop de relevante instellingen van de Gemeenschap geïnformeerd worden over de activiteiten van het netwerk van immigratieverbindingsfunctionarissen, zodat zij de maatregelen kunnen treffen of voorstellen die wellicht nodig zijn ter verbetering van het algehele beheer van de personencontroles aan de buitengrenzen van de lidstaten.
- (6) Wat IJsland en Noorwegen betreft, is deze verordening te beschouwen als een ontwikkeling van de bepalingen van het Schengenacquis, in de zin van de door de Raad van de Europese Unie met de Republiek IJsland en het Koninkrijk Noorwegen gesloten overeenkomst inzake de wijze waarop deze staten worden betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis ⁽¹⁾, vallend onder het gebied bedoeld in artikel 1, punten A en E, van Besluit 1999/437/EG van de Raad ⁽²⁾ inzake bepaalde toepassingsbepalingen van die overeenkomst.
- (7) Overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van het Protocol betreffende de positie van Denemarken, gehecht aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, neemt Denemarken niet deel aan de vaststelling van deze verordening, die derhalve niet bindend is voor, noch van toepassing is in deze lidstaat. Aangezien bij deze verordening het Schengenacquis uit hoofde van de bepalingen van titel IV van deel III van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap wordt uitgewerkt, besluit Denemarken overeenkomstig artikel 5 van bovengenoemd protocol binnen een termijn van zes maanden nadat de Raad de verordening heeft vastgesteld, of het deze verordening al dan niet in nationale wetgeving zal omzetten.
- (8) Het Verenigd Koninkrijk neemt aan deze verordening deel in overeenstemming met artikel 5 van het aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap gehechte protocol tot opnemning van het Schengenacquis in het kader van de Europese Unie, en artikel 8, lid 2, van Besluit 2000/365/EG van de Raad van 29 mei 2000 betreffende het verzoek van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland deel te mogen nemen aan enkele bepalingen van het Schengenacquis ⁽³⁾.
- (9) Ierland neemt aan deze verordening deel in overeenstemming met artikel 5 van het aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap gehechte protocol tot opnemning van het Schengenacquis in het kader van de Europese Unie, en artikel 6, lid 2, van Besluit 2002/192/EG van de Raad van 28 februari 2002 betreffende het verzoek van Ierland deel te mogen nemen aan bepalingen van het Schengenacquis ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ PB L 176 van 10.7.1999, blz. 36.

⁽²⁾ PB L 176 van 10.7.1999, blz. 31.

⁽³⁾ PB L 131 van 1.6.2000, blz. 43.

⁽⁴⁾ PB L 64 van 7.3.2002, blz. 20.

- (10) De deelname van het Verenigd Koninkrijk en van Ierland aan deze verordening blijft beperkt tot de verantwoordelijkheid van de Gemeenschap voor het nemen van maatregelen ter ontwikkeling van de bepalingen van het Schengenacquis tegen de organisatie van illegale immigratie naar het Verenigd Koninkrijk en naar Ierland. Het Verenigd Koninkrijk en Ierland worden evenwel niet betrokken bij de activiteiten in het kader van het beheer van de buitengrenzen ter preventie van illegale immigratie naar de lidstaten die de controles aan hun binnengrenzen hebben opgeheven of het voornemen hebben dit te doen.
- (11) Deze verordening vormt een op het Schengenacquis voortbouwende of anderszins daaraan gerelateerde handeling in de zin van artikel 3, lid 1, van de Akte van Toetreding van 2003,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Onder „immigratieverbindingfunctionaris” wordt verstaan een vertegenwoordiger van een lidstaat die door de migratiedienst of een andere bevoegde autoriteit van deze lidstaat in een derde land of in verscheidene derde landen is gedetacheerd, teneinde er contacten met de autoriteiten te leggen en te onderhouden met het oog op de preventie en de bestrijding van illegale immigratie, de terugkeer van illegale immigranten en het beheer van legale immigratie.

2. In deze verordening wordt onder immigratieverbindingfunctionarissen ook verstaan verbindingfunctionarissen wier taak er deels in bestaat immigratieaangelegenheden te behandelen.

3. Immigratieverbindingfunctionarissen kunnen gedetacheerd worden bij de nationale consulaire autoriteiten van lidstaten in derde landen of bij de betrokken autoriteiten van andere lidstaten. Ook kunnen zij voor een bepaalde, door de zendende lidstaat vast te stellen redelijke periode gedetacheerd worden bij de bevoegde autoriteiten van de derde landen.

4. Deze verordening laat de taken van immigratieverbindingfunctionarissen in het kader van hun bevoegdheden krachtens het nationaal recht of krachtens bijzondere overeenkomsten die met het ontvangende land zijn gesloten, onverlet.

Artikel 2

1. Iedere lidstaat draagt er zorg voor dat zijn immigratieverbindingfunctionarissen rechtstreeks contact leggen en onderhouden met de bevoegde autoriteiten in het ontvangende land en met iedere organisatie in het ontvangende land waarmee het passend is contact te leggen en te onderhouden, teneinde het verzamelen en uitwisselen van gegevens te vergemakkelijken en te bespoedigen.

2. De immigratieverbindingfunctionarissen verzamelen informatie voor gebruik op operationeel of strategisch niveau, dan wel op beide niveaus. Deze informatie heeft in het bijzonder betrekking op:

- a) illegale-immigrantenstromen afkomstig uit of op doorreis in het ontvangende land;
- b) de door illegale-immigrantenstromen gevolgde routes om het grondgebied van de lidstaten te bereiken;

c) de wijze waarop illegale-immigrantenstromen naar hun werk gaan, met inbegrip van de gebruikte vervoermiddelen, de betrokkenheid van tussenpersonen enzovoort;

d) het bestaan en de activiteiten van criminele organisaties die betrokken zijn bij de smokkel van immigranten;

e) incidenten en gebeurtenissen die, momenteel of in de toekomst, nieuwe ontwikkelingen inzake illegale-immigrantenstromen kunnen veroorzaken;

f) de methoden die gebruikt worden voor het namaken of vervalsen van identiteitspapieren en reisdocumenten;

g) manieren en middelen om de autoriteiten in de ontvangende landen bij te staan bij de preventie van illegale immigratiestromen die afkomstig zijn uit of reizen door hun land;

h) manieren en middelen om de terugkeer en repatriëring van illegale immigranten naar hun land van herkomst te vergemakkelijken;

i) wetgeving en wetgevingspraktijken met betrekking tot bovengenoemde kwesties;

j) gegevens die via het systeem voor vroegtijdige waarschuwing worden verzonden.

3. De immigratieverbindingfunctionarissen zijn tevens gerechtigd bijstand te verlenen bij de identificatie van onderdanen van derde landen en bij het bevorderen van hun terugkeer naar het land van herkomst.

4. De lidstaten dragen er zorg voor dat de immigratieverbindingfunctionarissen hun taken uitvoeren binnen het kader van hun verantwoordelijkheden en overeenkomstig de bepalingen — ook betreffende de bescherming van persoonsgegevens — van het nationaal recht en van de overeenkomsten of regelingen met de ontvangende staten.

Artikel 3

1. De lidstaten stellen elkaar, alsook de Raad en de Commissie, in kennis van de detachering van immigratieverbindingfunctionarissen in derde landen en van de taakbeschrijving van deze functionarissen. De Commissie legt jaarlijks een verslag voor aan de Raad over deze detacheringen.

2. Iedere lidstaat stelt de overige lidstaten in kennis van zijn voornemen om immigratieverbindingfunctionarissen te detacheren in derde landen, zodat deze lidstaten in staat zijn hun belangstelling kenbaar te maken voor het sluiten van een samenwerkingsovereenkomst inzake deze detachering met de betrokken lidstaat, zoals bedoeld in artikel 5.

Artikel 4

1. De lidstaten dragen er zorg voor dat de immigratieverbindingfunctionarissen die in hetzelfde derde land zijn gedetacheerd, onderling plaatselijke of regionale netwerken vormen. In het kader van deze netwerken hebben de immigratieverbindingfunctionarissen de volgende taken:

- a) regelmatig en indien nodig bijeenkomen;
- b) gegevens en praktijkervaring uitwisselen;

- c) het bevorderen van de ontwikkeling van gemeenschappelijke praktijken en gemeenschappelijk beleid, met inbegrip van visumbeleid;
- d) het coördineren van standpunten die worden ingenomen in contacten met de autoriteiten van het ontvangende land;
- e) het coördineren van standpunten die worden ingenomen in contacten met commerciële vervoerders;
- f) het organiseren van informatiebijeenkomsten en opleidingen voor de leden van het diplomatieke en consulaire personeel van de missies van de lidstaten in het ontvangende land;
- g) het bewerkstelligen van een gemeenschappelijke aanpak voor het verzamelen van strategisch relevante informatie, met inbegrip van risicoanalyses, en de rapportage aan de bevoegde autoriteiten van de zendende lidstaat;
- h) het opstellen van tweejaarlijkse verslagen over hun gemeenschappelijke activiteiten;
- i) het onderhouden van regelmatige contacten met soortgelijke netwerken in naburige derde landen, voorzover daar aanleiding toe is.

2. Plaatselijke vertegenwoordigers van de Commissie van de Europese Gemeenschappen zijn gerechtigd deel te nemen aan bijeenkomsten die in het kader van het netwerk van immigratieverbindingfunctionarissen worden gehouden. Ook andere organen en autoriteiten kunnen hiertoe worden uitgenodigd voorzover daar reden voor is.

3. De lidstaat die het voorzitterschap van de Raad bekleedt, neemt het initiatief tot het houden van de in lid 1, onder a), bedoelde bijeenkomsten. Indien deze lidstaat niet vertegenwoordigd is in het betrokken land of in de betrokken regio, neemt de lidstaat die het plaatsvervangend voorzitterschap bekleedt, het initiatief tot het houden van de bijeenkomsten.

Artikel 5

1. De lidstaten kunnen bilateraal of multilateraal overeenkomen dat immigratieverbindingfunctionarissen die door een bepaalde lidstaat in een derde land zijn gedetacheerd, ook de belangen van één of meer andere lidstaten behartigen.

2. De lidstaten kunnen tevens overeenkomen dat hun immigratieverbindingfunctionarissen bepaalde taken onderling verdelen.

Artikel 6

De lidstaten kunnen ter wille van eenvormig gegevensbeheer en ter wille van coördinatie inzake het verzamelen, evalueren en verdere gebruik van informatie door de Raad, informatie van uitzonderlijk belang betreffende grensbeheer, de bestrijding van illegale immigratie en de terugkeer en repatriëring van illegale immigranten aan de Raad toezenden.

Artikel 7

1. De lidstaat die het voorzitterschap van de Raad bekleedt of, indien deze lidstaat niet vertegenwoordigd is in het betrokken land of in de betrokken regio, de lidstaat die het plaatsvervangend voorzitterschap bekleedt, stelt aan het eind van ieder halfjaar een verslag op ten behoeve van de Raad en de Commissie over de activiteiten van de netwerken van immigratieverbindingfunctionarissen waarin deze lidstaat vertegenwoordigd is, en over de situatie in het ontvangende land ter zake van illegale immigratie.

2. Deze verslagen worden opgesteld overeenkomstig een door de Commissie vast te stellen model en formaat.

3. De verslagen zullen belangrijke informatie vormen bij de voorbereiding van het evaluatieverslag dat het voorzitterschap aan het eind van zijn ambtstermijn in samenwerking met de Commissie opstelt ten behoeve van de Raad, over de situatie in alle derde landen waar immigratieverbindingfunctionarissen van de lidstaten zijn gedetacheerd.

4. De Commissie stelt op basis van de hierboven bedoelde verslagen een samenvattend feitelijk verslag op dat aan het eind van ieder jaar aan het Europees Parlement en aan de Raad wordt voorgelegd. In het samenvattend evaluatieverslag dat de Commissie aan de Raad voorlegt inzake de mogelijke verbetering van het netwerk van immigratieverbindingfunctionarissen en inzake de situatie in de derde landen, kan de Commissie de voorstellen en aanbevelingen doen die zij passend acht.

Artikel 8

Deze verordening laat de in de Gemeenschappelijke Instructies aan de diplomatieke en consulaire beroepsposten⁽¹⁾ vervatte bepalingen inzake consulaire samenwerking op plaatselijk niveau onverlet.

Artikel 9

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in de lidstaten, overeenkomstig het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap.

Gedaan te . . .

Voor de Raad

De voorzitter

⁽¹⁾ PB C 313 van 16.12.2002, blz. 1.